

ยอด สามี

ศิโร ภรรยา

วันพิธีระลึก

ถึง

คุณพ่อเขียน ลำภา

ซึ่งท่านได้จากครอบครัวไปอยู่กับพระเจ้าแล้ว

เมื่อวันที่ 14 มกราคม 1974

อรัมภบท

เนื่องในวันที่ 14 มกราคม 1984 เป็นวันครบรอบ 10 ปี ที่คุณพ่อเขียน ล้ำภา ได้จากไปอยู่กับพระเจ้าข้าพเจ้าผู้เป็นภรรยาพร้อมลูกหลานทุกคน ด้วยความอาลัยรักและคิดถึงพระคุณความดีของท่านที่มีต่อครอบครัว ขณะเมื่อเราอยู่ร่วมกันในโลกนี้ถึง 30 ปี ท่านได้ทำหน้าที่ของผู้นำอย่างสมบูรณ์

วันนี้ 14 มกราคม ซึ่งเป็นวันที่ท่านจากไป ข้าพเจ้าและลูก ๆ ได้ร่วมกันจัดงานขึ้น เพื่อไว้อาลัยและระลึกถึงท่าน ข้าพเจ้าได้จัดทำหนังสือเล็ก ๆ เล่มนี้ขึ้นเพื่อเป็นของขวัญแด่พี่น้องที่มาร่วมเป็นเกียรติระลึกถึงพ่อเขียนวันนี้

ข้าพเจ้าหวังว่าหนังสือนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับท่านผู้ต้องการเป็นพ่อบ้าน แม่เรือนที่ดี และขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมเป็นเกียรติในวันนี้

ขอพระเจ้าทรงอวยพรแก่ทุกท่านเทอญ

สตรีสำคัญอย่างไรในสายพระเนตรของพระเจ้า

ก่อนอื่นพวกเราทั้งหลายผู้เป็นสตรี ควรจะเข้าใจและรู้จักตัวเองว่า มีความสำคัญอย่างไร เพราะบางคนไม่ได้มองเห็นถึงความสำคัญของตัวเองเลย บางท่านมีครอบครัวแล้วก็โยนภาระรับผิดชอบของตัวเองทั้งหมดให้สามี... เพราะคิดว่าตัวเองไม่สำคัญอะไร ซึ่งแท้จริงแล้วสตรี ก็มีความสำคัญมากในสายพระเนตรของพระเจ้าเช่นกัน โดยเฉพาะภายในครอบครัว

สตรีคนแรกของโลกคือ เอวา ซึ่งมาจากการทรงสร้างของพระเจ้า โดยมีได้แตกต่างกับชายเลย แต่เท่าเทียมกันมีสิทธิมีอำนาจในพระองค์เท่ากัน ผู้หญิงนั้นเป็นศักดิ์ศรีของชาย ผู้หญิงเป็นมิ่งขวัญและสง่างามของชาย มีความเป็นคนที่เท่าเทียมกับชาย แต่เพื่อให้เป็นระเบียบในการปกครอง การดำเนินชีวิตตามพระคัมภีร์พระเจ้าที่ ที่ตรัสสอนไว้ในพระธรรม (1 โครินธ์ 11:3) ผู้หญิงจะอยู่ในการดูแลของชาย (ผู้ชายเป็นศรีษะ) ทั้งผู้หญิงและผู้ชายเท่าเทียมกันไม่มีใครดีกว่าใคร ในสายพระเนตรของพระเจ้า เพียงแต่ทำหน้าที่คนละอย่าง

ผู้หญิงคริสตชนสมควรมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในงานคริสตจักรหรือไม่

ตามพระประสงค์ของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้สร้างผู้หญิงที่จะมีอำนาจเด็ดขาด หรือบังคับบัญชา (ถึงแม้ทรงสร้างให้มีสิทธิเท่าเทียมกับชายก็ตาม) แต่พระองค์มอบหน้าที่ให้ผู้หญิงมีหน้าที่ ที่จะร่วมมือช่วยเหลืออุปถัมภ์สนับสนุน ส่งเสริม (ปฐมกาล 2:8) และให้ไปทำตามระเบียบที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ใน (1 โครินธ์ 11:3) แต่ในบางแห่งที่ผู้ชายไม่มีหรือไม่เหมาะสม ก็สมควรจะให้ผู้หญิงทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบได้ด้วย

พระเจ้าทรงใช้ผู้หญิงในการงานของพระองค์ไหม

เช่น เทศนา สอน ขอให้ท่านจงดูข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ (กิจการ 21:9,15:40-41) (2 พงศกัณฐี 22:4) สมัยก่อนโน้นผู้หญิงถูกกดขี่และไม่ถือว่าเป็นพลเมืองชั้นหนึ่ง แต่เป็นพลเมืองชั้นสอง อาจารย์เปาโลจึงไม่ยอมให้ผู้หญิงสอน แต่มาทุกวันนี้ผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชายทุกอย่างและโดยเฉพาะพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ใช้ผู้หญิงมากมายในการงานของพระองค์ ซึ่งจะเห็นได้ในปัจจุบันนี้

สตรีจะรับใช้พระเจ้าอย่างไรบ้าง

สตรีสามารถรับใช้พระเจ้าได้มากมาย เช่น

1. เป็นผู้ช่วยงานในโบสถ์ ไม่ว่าจะเป็นการจัดแจกัน ทำสะอาด และช่วยในโอกาสที่โบสถ์มีพิธีต่าง ๆ

2. เป็นเลขๆ การบัญชี ตามความสามารถ
3. เป็นพยานเยี่ยมเยียน ประกาศ เสริมสร้างให้พี่น้องเข้มแข็ง ซึ่งเหล่านี้ผู้หญิงทำได้ (มัทธิว 20:19)
4. เป็นผู้นำ เช่น นำเพลง นำกลุ่มดนตรี และร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า
5. ในการศึกษาพระคัมภีร์ เป็นผู้สอนพระคัมภีร์ให้คนอื่น สอนระวีฯ รับผิดชอบเด็ก ๆ
6. ในการเลี้ยงดู ต้อนรับ สนับสนุน ติดตามผลช่วยเหลือผู้ยากจนคนชรา (1 เปโตร 4:9)
7. รับใช้ในการฟัง หมายถึงเป็นผู้รับฟังปัญหาต่าง ๆ โดยสงบแม้บางครั้ง อาจมีบางสิ่ง จะทำให้เกิดอารมณ์จูงใจให้รอบคอบคิดว่า และช่วยแก้ปัญหาที่นั้น ๆ
8. รับใช้ด้วยการเอาใจใส่ พระเจ้าต้องการให้เราใจใส่ ทั้งด้านร่างกายและจิตวิญญาณ ให้เอาใจใส่กับคนยากจน คนมีปัญหาเหมือนพระเจ้าเอาใจใส่เรา (โรม 12:9)
9. รับใช้ในการอวยพระพรแก่เด็ก เมตตาอธิษฐานเผื่อเด็ก ฝากเด็กไว้กับพระเยซูเจ้า (มาระโก 10:13-16)
10. รับใช้โดยลิ้นของเรา ปากของเรา (สุภาษิต 31:26) พูดเรื่องพระเยซู สรรเสริญ ขอบคุณแทนการนินทาว່าร้าย
11. รับใช้ในการอธิษฐาน บางครั้งเราทำเราไปไม่ได้เราก็ใช้การอธิษฐานเพื่อเขา
12. ในการช่วยสิ่งเล็กน้อย เราอาจมองไม่เห็นความสำคัญ เช่นการช่วยดูแลลูก ดูแลบ้าน เลี้ยงเด็ก ด้วยจิตใจรัก สัตย์ซื่อ ไม่ว่าจะเป็่่นลูกหลาน หรือของคนอื่น เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า

สตรีจะรับใช้พระเจ้าได้อย่างไรเมื่อเขามีภาระและธุระนอกบ้านมากมาย

สำหรับสตรีมีสิ่งที่ยึดอยู่ 3 อย่าง เพื่อรับใช้พระเจ้าหรือทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย

1. การตั้งเป้าหมายในชีวิต
2. การวางแผน สิ่งที่ทำก่อนหลัง
3. การวางแผนการดำเนินชีวิต

1. การตั้งเป้าหมายในชีวิต เมื่อเราเป็นเด็กเรามักฝันถึงเป้าหมายในอนาคตว่าจะทำอย่างนั้น จะเป็นหมอเป็นอาจารย์ ฯลฯ แต่ผู้หญิงเรา (แม่บ้าน) เราต้องยึดเอาสิ่งหนึ่งที่จะช่วยเราคือ การสังเกต และถามพระองค์ (1 โครินธ์ 9:26) (สุภาษิต 16:3) เรามอบการทรงนำกับพระเจ้า เพื่อให้เป้าหมายชีวิตของเรานั้น สำเร็จและพอพระทัยเพื่อพระเจ้า

2. ประเมินสิ่งที่ควรทำก่อน – หลัง ในการดำเนินชีวิต ทุกสิ่งสำคัญหมด แต่เราต้องรู้จักสังเกตและประเมิน เอาสิ่งที่สำคัญที่สุดมาก่อน เช่น

2:1 เอาพระเจ้าก่อน (มัทธิว 6:33) เริ่มจากพระเจ้าก่อนเป็นชีวิตส่วนตัว เอาพระเยซูเป็นเอก จะเอาอย่างอื่นแทนไม่ได้เด็ดขาด (ฟิลิปปี 4:13,23) (ลูกา 6:13)

2.2 การผูกมัด (การสัมพันธ) ครอบครัวให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เลี้ยงดู ซึ่งกันและกัน รักซึ่งกันและกันสอนซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อภัยซึ่งกันและกัน จงสนิทกับคนยากจน กับคริสตจักร

3. การดำเนินชีวิตตามแผน การดำเนินชีวิตตามแผนที่วางไว้เป็นสิ่งที่ดี และเป็นน้ำพระทัยพระเจ้า เพราะพระองค์เองก่อนที่จะทำงาน พระองค์ทรงคิดวางแผนการณีก่อนจะทำโดยการ...

3.1 ต้องใช้สติปัญญา ใช้เวลาอย่างถูกต้องให้เป็นไปตามแผนการณีนั้น

3.2 เข้าเฝ้าพระเจ้า เพราะอาจไม่สามารถ จะทำให้สำเร็จตามแผนการณีนได้ หมายถึง การทำแผนผังเอาไว้ว่า วันนี้ เดือนนี้ ปีนี้ จะทำอะไรควรทำเป็นตารางเหมือนแคตตาล็อก เพื่อชีวิตจะไปอย่างสม่ำเสมอสิ่งเหล่านี้ก็เรียกว่ารับใช้พระเจ้าเหมือนกัน

การสร้างครอบครัว (คริสตชน)

ความสำคัญและความหมายของครอบครัว

1. ครอบครัวเป็นสถาบันเก่าแก่
2. ครอบครัวเป็นสิ่งที่เริ่มต้นของทุกสิ่ง
3. ครอบครัวเป็นที่กำหนดแนวทางสำคัญ เช่น
  - 3.1 แนวทางของประเทศ
  - 3.2 แนวทางของคริสตจักร

เหตุฉะนั้นการสร้างครอบครัว จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะมันเป็นสิ่งสะท้อน บ่งบอกถึงผลดีผลเสียของประเทศชาติ และของคริสตจักร

ปัญหาของครอบครัวเกิดขึ้นเมื่อไร

เกิดขึ้นตั้งแต่มนุษย์คู่แรก โดยเขาขอมให้ความบาปเข้าครอบครอง เพราะเหตุที่เขาอยากเป็นใหญ่กว่าพระเจ้า,จนถึงปัจจุบันนี้ปัญหาครอบครัวยิ่งทวีมากขึ้น

จะมีวิธีแก้อย่างไร แก่โดยการให้พระเจ้าจัดการ

(วิวรณ์ 3:20) คือให้พระเจ้าเข้ามาในชีวิต และตกแต่งให้ดีเหมือนเดิม (ลูกา 1:7) (มาระโก 9:23) ไม่เช่นนั้นปัญหาที่ไม่มีทางหลุดรอด การแต่งงานมีครอบครัวนั้นง่ายมากแต่การจะอยู่ร่วมกัน ยาก ยิ่งจะอยู่จะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขนั้น มันยิ่งยากที่สุด

ฉะนั้นวิธีแก้ไขคือ การเริ่มต้นจากพระเจ้ายอมให้พระองค์เป็นใหญ่ในครอบครัวของเรา

จุดประสงค์ของพระเจ้าในการแต่งงาน

เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างยิ่งที่พระองค์ทรงคิดเอาไว้คือ

1. เพื่อให้มนุษย์ยกย่องสรรเสริญพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ให้ต่างกับสัตว์ พระองค์ประสงค์ให้ลูกหลานเชื่อฟัง (มาลาคีย์ 2:15)
2. เพื่อขยายเผ่าพันธุ์ของมนุษย์
3. เพื่อป้องกันการล่วงประเวณี (1 โครินธ์ 7:2) และ (เอเฟซัส 5:3)
4. เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี มีสันติสุข (ฮีบรู 13:4)
5. เพื่อให้มีผู้อุปถัมภ์ (ปฐมกาล 2:18 และ 24)

พระคัมภีร์สอนอะไรกับผู้แต่งงานแล้ว

(1) ใน 1 โครินธ์ 7:29 สอนว่า แต่ให้ดำเนินชีวิตเหมือนไม่มีภรรยาหรือมีสามี ทั้งนี้มีได้หมายความว่า ไม่ให้เอาใจใส่ ซึ่งกันและกัน แต่หมายถึง การปรนนิบัติพระเจ้า อย่าให้การแต่งงานของท่าน เป็นอุปสรรคให้ห่างจากพระเจ้า จงปรนนิบัติพระองค์ เอาพระองค์เป็นหนึ่งในชีวิตเป็นศูนย์กลางในครอบครัว จงยอมสละเพื่อพระองค์ทุกอย่าง

(2) ใน (1 โครินธ์ 7:10) สอนว่าห้ามหย่าร้างสิ่งที่คู่แต่งงานไม่ควรคิดและทำคือ

- 2.1 การหย่าร้าง
- 2.1 การนอกใจสามี – ภรรยา
- 2.2 การทะเลาะไม่สนใจในครอบครัว

(3) สามีเป็นศีรษะของภรรยา

ครอบครัวคริสตชนควรเป็นอย่างไร

เราทราบแล้วว่า การแต่งงานเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ในการแต่งงานเพื่อสร้างครอบครัว และให้ครอบครัวมีสันติสุขอย่างครบบริบูรณ์ตามแผนการที่พระองค์ทรงวางเอาไว้ แต่น่าเสียดายที่ครอบครัวคริสตชนส่วนมากไม่ได้รับเท่าที่ควรเลย พระองค์ทรงห่วงใยในเรื่องนี้มากจึงได้ตั้งกฎระเบียบไว้สำหรับครอบครัวของคริสตชนให้ยึดปฏิบัติเพื่อจะได้รับสันติสุขตามเป้าหมาย ซึ่งมีอยู่ 3 หัวข้อด้วยกัน

กฎข้อที่ 1 สามีภรรยาเป็นเนื้อหนังอันเดียวกันตามพระบัญชาของพระเจ้า (ปฐมกาล 2:24) ตั้งแต่วันที่เขาทั้งสองแต่งงานกันเขาจะไม่เป็นสองอีกต่อไป

กฎข้อที่ 2 สามิทำหน้าที่เป็นผู้นำ เป็นผู้ปกป้องรักษาผู้จัดหา ผู้ให้ความอบอุ่นแก่ครอบครัว ซึ่งสามิควรจะมีใจและเห็นความสำคัญของตนตามที่พระเจ้ามอบให้

กฎข้อที่ 3 ภรรยาต้องรักสามิของตน เป็นเพื่อน เป็นผู้ช่วย เป็นที่ปรึกษาอย่างดี และยอมฟังสามิทุกประการตามพระคำของพระเจ้า (เอเฟซัส 5:22)

กฎข้อที่ 1

การที่สามิภรรยาจะเป็นเนื้อหนังอันเดียวกันได้ตามพระธรรม (เอเฟซัส 5:31 ปฐมกาล 2:24) นั้นมิใช่ง่าย หากเราไม่พร้อม เราจะต้องเข้าใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้าที่พระองค์ประสงค์ให้เรา

ร่วมกันเพื่อ...
สร้างครอบครัวใหม่ สิ่งที่คุณแต่งงานจะเตรียมไว้ก็คือ การจาก เพราะบางครั้งการจากพ่อแม่ จากสิ่งที่เคยรัก จากบ้าน จากพี่น้องมิตรสหาย เพื่อที่จะไปสร้างครอบครัวใหม่ เป็นสิ่งที่ยากสำหรับบางคน

การจาก มิได้หมายถึงการตัดขาด แต่หมายถึงการแยกตัวออกไปผูกพันกับคู่แต่งงาน เพื่อมีชีวิตร่วมกันสร้าง ร่วมกันคิด ร่วมกันใช้สติปัญญา และ ฯลฯ ร่วมกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยการยอมให้พระเจ้าเป็นเอกในครอบครัว

อุปสรรค ในการสร้างสรรค์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สิ่งที่ต้องจำและระวังเป็นอย่างยิ่ง คือ

1. **บุคคลที่ 3** นี้แหละคือตัวแสบ อย่าได้เอาใจใส่กับความคิด กับแผนการ กับเป้าหมาย ของบุคคลที่ 3 มาเป็นแนวทางหรือเกี่ยวข้องในครอบครัว และอย่าให้บุคคลที่ 3 เข้ามามีบทบาทในครอบครัวของเราเป็นอันขาด (ระวังอันตรายมาก)

2. **ความเชื่อไม่เหมือนกัน** อันนี้เป็นอุปสรรคที่คู่แต่งงานควรทราบ เพราะพระเจ้าได้ตรัสว่า (2 โครินธ์ 6:14) ถ้าหากความเชื่อไม่เหมือนกันแล้วจะเป็นอุปสรรคมาก

3. **ความหวาดระแวง** พระเจ้าตรัสว่า “จงมีความรักอย่างบริสุทธิ์” (รักอากาศเป้) เป็นรักที่มีแต่การให้โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทน (1 โครินธ์ 13:4-7) ต่างคนต่างก็ถ่อมใจลงปรนนิบัติซึ่งกันและกัน โดยไม่ถือว่าใครสำคัญกว่าใคร เข้าใจกัน และพร้อมที่จะอภัยและกันเสมอเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น

กฎข้อที่ 2 สามิเป็นผู้นำ ปกป้องรักษา ผู้จัดหาและให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ครอบครัว

ที่จริงผู้ชายควรจะมีใจที่พระเจ้าทรงมอบหน้าที่รับผิดชอบให้ ควรมองเห็นความสำคัญของตัวเองบ้าง และพร้อมที่จะรับผิดชอบอย่างเต็มที่ มีภายิตในการสร้างครอบครัวกล่าวไว้ว่า “สร้างบ้านสร้างด้วยไม้ สร้างครอบครัวสร้างด้วยความรัก”

จะอย่างไรจึงจะทำหน้าที่เป็นสามีที่ดีของครอบครัวได้

ขอท่านพิจารณาพระคำของพระเจ้าดังต่อไปนี้

1. **ต้องให้เกียรติแก่ภรรยา** (1 เปโตร 3:7) บางครั้งอาจมีกรณีถกเถียงกัน ชัดแย้งกัน ขอให้ท่านที่เป็นสามีเป็นฝ่ายยอมก่อน เพื่อเป็นการให้เกียรติภรรยา (จงจำเสมอว่า “เอวาไม่เคยแพ้ใคร”) ฉะนั้นพยายามปรับความเข้าใจกัน โดยเห็นแก่พระเจ้าผู้เป็นเอกในบ้าน

2. **สามีจะต้องรักภรรยาของตน** ตาม (เอเฟซัส 5:25) และ (1 โครินธ์ 13:4-7) ให้มีการแสดงออกทั้งทางกายและวาจาใจ ไม่เห็นห่างหรือพูดให้ภรรยาเข้าใจ

3. **นับถือภรรยาเหมือนตัวเอง** (มัทธิว 19:5) เพราะเราเป็นคน คนเดียวกัน คนหนึ่งทำก็เหมือนคนหนึ่งทำ คนหนึ่งพูดก็เหมือนคนหนึ่งพูด ฯลฯ

4. **สัตย์ซื่อต่อภรรยา** (ปฐมกาล 2:25) ไม่ปิดบังกันและกัน สัตย์ซื่อต่อกันในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเงิน ด้านความรัก ฯลฯ

5. **รู้จักปลอบประโลมภรรยาในคราทุกขใจ** ผู้เป็นสามีต้องเข้าใจผู้หญิงว่าเขาเป็นเพศที่อ่อนแอ และต้องการผู้คุ้มครอง ผู้ให้กำลังใจ สามีต้องสนใจและคอยสังเกต เพราะผู้หญิงมักเก็บความรู้สึกเก่ง เห็นเขาเจ็บบ่อยาคิดว่าจะมีความสุขเสมอไป บางทีความทุกข์ก็มักจะซ่อนในความเจ็บบของผู้หญิง ด้วยเหตุนี้เองท่านผู้เป็นสามีต้องทำหน้าที่ปลอบปกป้องทั้งกายและใจ ไปจนถึงวิญญาณของภรรยาให้สมบูรณ์

มีหลายสิ่งที่คุณผู้หญิงไม่ชอบขอแนะนำสามีดังนี้

เพื่อมิให้มีเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้น

1. ไม่ชอบสามีพูดมาก ไม่ชอบจู้จู้จุกจิก ต้องการให้สามีวางตัวเป็นผู้ใหญ่
2. ไม่ชอบสามีที่เห็นแก่ตัว ชอบเอาเปรียบ ไม่สนใจครอบครัว ปล่อยให้ครอบครัวหัวเหว่
3. ไม่ชอบและไม่อยากเห็นสามีแสดงความสนใจหญิงอื่นเกินไป (ไม่หึงไม่หวงแต่อย่าควงให้เห็น)
4. ไม่ชอบสามีหุนหา ขาดเหตุผล โหดร้าย ไม่หนักแน่น ไม่เชื่อมั่นในตัวเอง
5. ไม่ชอบสามีพูดหยาบคาย และคอยจับผิดเสมอหาคระแวงไม่ไว้ใจภรรยา
6. ไม่ชอบสามีขี้ฉลาด ที่เอาภรรยาออกหน้าในกรณีฉุกเฉิน ชอบทิ้งความรับผิดชอบให้ภรรยา ไม่กล้าเผชิญความจริง

กฎข้อที่ 3 ภรรยาต้องรักสามีและลูกของตน

เป็นเพื่อน เป็นผู้ช่วย และยอมฟังสามีทุกประการ

1. **ต้องรักสามี** เป็นคำสั่งเด็ดขาดต้องรักสามีของตน หมายถึงรักที่ปราศจากมารยา รักบริสุทธิ์ ตามแบบความรักของพระเยซูที่ตรัสไว้ใน (1 โครินธ์ 13:4-7) ความรักจะต้องแสดงออกเป็นภาคปฏิบัติ ด้วย

2. **เป็นเพื่อน** เป็นคู่สนทนา ปรีกษา คู่เล่น คู่ร่วมสนุกในยามว่าง ภรรยาขอมสละเวลาหรือว่าง การงานที่ตนชอบไว้ก่อน “เพื่อสามี”

3. **เป็นผู้ช่วย** ผู้ส่งเสริม ผลักดัน หรือช่วยให้สามีถึงเป้าหมายได้ ภรรยาต้องฉลาดสามารถและเต็มใจช่วยสามีในทุกด้าน คนสำคัญของโลกท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ที่ท่านได้ไต่เต้าขึ้นมาจนเป็นคนสำคัญของโลก ก็เพราะท่านมีผู้หญิงอยู่เบื้องหลังคอยช่วยเหลือ คือ... แม่ และภรรยา” ฉะนั้นภรรยาควรจำเสมอว่า การงานของสามีจะบรรลุเป้าหมายได้ก็ขึ้นอยู่กับท่าน

4. **เป็นที่ปรึกษา** พระเจ้าตรัสว่า เขาทั้งสองเป็นเนื้ออันเดียวกัน หมายถึงการใช้ชีวิต ใช้ความคิด ใช้สติปัญญาาร่วมกัน ไม่ปิดบังกัน ภรรยาจะต้องเป็นผู้ที่สามีไว้วางใจได้ในทุกทาง

5. **ยอมฟังสามีทุกประการ** (เอเฟซัส 5:22) พระเจ้าทรงตรัสไว้ชัดเจน ภรรยาข่าเกรง คือ นับถือเกรงกลัวเร้าข่าเกรงยอมฟังพระเจ้าฉันใด ก็ต้องข่าเกรงและยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น (เอเฟซัส 5:33)

ถ้าครอบครัวคริสตชน ได้ยึดมั่นกฎเกณฑ์ทั้งสามข้อถือรักษา และปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้า ความไพบูรณ์สันติสุข ที่พระองค์ทรงเตรียมไว้เพื่อครอบครัวของท่านจะเปี่ยมล้น สมบูรณ์แน่นอน

แม่ศรีเรือน

ผู้เป็นภรรยาทุกท่านต้องเข้าใจคำว่า “แม่ศรีเรือน” ภาษิตกล่าวไว้ว่า “แม่ศรีเรือนก็เปรียบเหมือนรากแก้วขาดรากแล้วต้นไม้ไม่ไพศาล” ภรรยาอยากเป็นแม่ศรีเรือนกันทั้งนั้น” อย่าลืมน่าสามีท่านต้องการแม่ศรีเรือนที่ดีด้วย ข้อเสนอแนะจากพระคำพระเจ้าต่อไปนี้อาจช่วยท่านให้เป็นแม่ศรีเรือนได้ “ถ้าท่านฟังแล้วปฏิบัติตาม”

จะเป็นแม่ศรีเรือนได้อย่างไร

จากพระธรรมสุภาษิต 18:22 พระเจ้าตรัสว่า ผู้ที่พบภรรยา (แม่ศรีเรือน) ก็พบของดี ท่านผู้เป็นภรรยาต้องตระหนักเสมอว่า “ท่านเป็นผู้ช่วย” (เป็นลูกบุญเจหรือเป็นหางเสือ) ที่จะเปิดหรือผลัดดันส่งเสริมให้สามีเดินถึงเป้าหมายที่สำคัญของชีวิตการงานได้ หน้าที่ของภรรยาที่ควรทราบดังนี้

ต้องรักสามีของตน (1 โครินธ์ 13:1-7)

ไม่ว่าท่านผู้เป็นภรรยาจะเป็นผู้ช่วย เป็นเพื่อน เป็นที่ปรึกษาที่ดี มีความรัก แต่ถ้าขาดการปฏิบัติหรือแสดงออกก็จะไม่มีคุณค่าอะไร (ยากอบ 2:14) ฉะนั้นความรักที่แท้จริงในจิตใจ ต้องแสดงออกทางปฏิบัติ คือ

1. **รู้จักสามีของตน** เมื่อรักแล้วก็ต้องรู้จักให้ดี ๆ ที่จะรู้จักสามีได้ดีนั้นก็ต้อง เรียน สนใจ สังเกต ต้องรู้จักสามีว่าเป็นคนแบบไหน นิสัยใจคอเป็นอย่างไร ชอบอาหารประเภทไหน ชอบบิสืออะไร ชอบเที่ยวไหน อะไรเหล่านี้เป็นต้น เมื่อรู้ดีแล้วเราก็จะสามารถเอาชนะใจและปรนนิบัติสามีได้อย่างถูกต้อง เหมือนหม่อมที่รู้จักโรคคนป่วยแล้ววางยาอย่างถูกต้อง โรคนั้นก็หายได้

2. **เอาใจใส่ในด้านความเป็นอยู่** เช่น ด้านอาหาร ด้านเสื้อผ้า ตลอดจนการหลับนอน ภรรยาจะต้องสนใจ และเอาใจใส่ไม่ปล่อยปะละเลยหรือตามมีตามเกิด

3. **ต้องขยัน ประหยัด ฉลาด มีศิลปะ** เปลี่ยนบรรยากาศภายในบ้าน รู้จักตกแต่ง จัดห้องนอน ห้องนั่งเล่น ต้องสรรหาวิธีที่แปลกหูแปลกตา และนำอยู่เสมอ แน่ละเมื่อภรรยาจัดบ้านให้เป็นสวรรค์อย่างนี้ สามีจะไปไหน

4. **รู้จักซ่อมแซมแก้ไข ของใช้เก่าให้ใช้ได้** และจัดเก็บเข้าหมวดหมู่ให้เป็นระเบียบ

5. **ในด้านการแต่งตัว** อย่าปล่อยตัวเกินไปจนน่าเกลียดแต่อย่าให้เด่นเหมือนจะออกโรง ขอให้พอเหมาะ เพื่อถวายเกียรติแก่พระเจ้า (1 เปโตร 3:3-4) ไม่ควรเที่ยวนอกบ้านหรือไปบ้านคนอื่นบ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเวลาสามีไม่อยู่ “จงอย่าไปไหนโดยไม่จำเป็น”

6. **จงเชื่อฟังและยำเกรงสามี** ภรรยาควรเป็นฝ่ายฟังมากกว่าพูด เชื่อฟังตาม (เอเฟซัส 5:22) และยำเกรงตาม (เอเฟซัส 5:33) หมายถึงเกรงกลัว ให้เกียรติ การให้เกียรติและไม่ก้าวท้าว อย่าใช้อารมณ์ใส่สามีแต่จงสุภาพ (ใจดีสู้เสือ) อย่าเป็นภรรยาจู้จี้ขี้บ่น และอย่าแสดงอาการหึงหวงสามีจนน่าเกลียด

7. **ภรรยาต้องเป็นคู่ปรึกษา** ปรอบประโลมใจเมื่อสามีพบปัญหา ล้มเหลว ภรรยาอย่าไปซ้ำเติมเป็นอันขาดและจงชมเชยเมื่อสามีทำดี อย่าลืมหาคำชมเชยเป็นยาวิเศษที่จะทำให้สามีมีกำลังใจและกาย

8. **สนใจในสิ่งที่สามีชอบ** รู้ว่าเขาชอบอะไรท่านผู้เป็นภรรยาพยายามจัดหาและอำนวยความสะดวกให้เขาอย่างเรียบร้อยในส่วนไม่ดี แต่จงมองในส่วนที่ดีของสามีเสมอ ๆ เอาใจใส่ต่อแขกของสามี “จงถือว่าเป็นพิเศษ” ต้องอดทน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภรรยาของผู้รับใช้พระเจ้าจะต้องเป็นผู้อดทนที่สุด เพื่อเป็นตัวอย่างแก่สมาชิก อดทนในทุกด้านโดยเฉพาะในทางของพระเจ้า ภรรยาของผู้รับใช้พระเจ้าต้องปฏิบัติตัวให้เหมาะสม ใช้ชีวิตในครอบครัวให้เป็นแบบอย่าง เช่น

1. **อย่าขัดขวางเมื่อสามีไปธุระในคริสตจักร** ในกรณีนี้ควรส่งเสริมสามีด้วยความยินดี และสัญญาจะอธิษฐานเพื่อ และคอยต้อนรับด้วยความยินดีเมื่อเวลากลับมา

2. เมื่อสามีเกิดท้อใจในคริสตจักร ฯลฯ ภรรยาที่ต้อใจด้วย แต่จงเป็นกำลังใจให้แก่สามี จงปลอบประโลมใจและอธิษฐานร่วมกับเขา แสดงให้สามีเห็นว่า เรายินดีร่วมทุกข์ยากลำบาก เพราะความรักในพระเยซูคริสต์ด้วยกัน

3. จงอย่าสนใจในธุระส่วนตัว “มากเกินไป” จนไม่มีเวลาที่จะสนใจสามี เพื่อช่วยงานสามีในคริสตจักรแต่ต้องยอมสละบางอย่างที่เราชอบ เพื่อเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า

4. อย่าเป็นภรรยาขี้บ่น ต้องอดทน เมื่อคราจำเป็นต้องอยู่อย่างประหยัด ให้เรายินดีร่วมยากลำบากกับสามีเพื่อเห็นแก่งานของพระเจ้า ด้วยความรักของพระเจ้า (อาคาเป้) ของพระเจ้า เพื่อเห็นแก่งานของพระเจ้าด้วยความรัก อาคาเป้ ของพระเจ้า ซึ่งเป็นความรักบริสุทธิ์ไม่หวังผลตอบแทน

ขอให้ท่านสตรีทั้งหลาย ซึ่งเป็นแม่ศรีเรือน จงเป็นลูกกัญญาแจ หรือหางเรืออย่างบริบูรณ์ที่จะเปิดหรือผลักดันส่งเสริมสามี ให้สามีถึงเป้าหมายชีวิตได้ อย่่างไรก็ตามขอให้ท่านพึงเข้าใจเสมอว่า เราเป็นคนอ่อนแอเปรียบเทียบกับคนอื่นต่าง ๆ ที่เรียนมา เราจะไม่สามารถ ทำให้สำเร็จได้ ถ้าขาดกำลังจากพระเจ้า เหตุฉะนั้น ขอให้ท่านสตรีทั้งหลาย ผู้สนใจและหิวกระหาย จงได้ยอมที่จะถ่อมใจ ลงรับฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้า เพื่อเราจะทำได้ทุกสิ่ง ตามพระคำของพระเจ้า (ฟิลิปปี 4:13)

ของแถม

สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าสำคัญอย่างยิ่งขาด ซึ่งอยากแถมและแบ่งปันพระพรให้กับพี่น้องก็คือ เรื่อง ลูก

ต้องรักลูก ดูแลลูก ซึ่งเป็นหน้าที่ของภรรยาที่ดี

ลูกเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต พ่อ-แม่ เมื่อมีลูกเกิดมานั้นหมายถึงสายสัมพันธ์ หรือ พยานรักได้มีขึ้น ในพระธรรมสุภาษิต 31:10-11 พระเจ้าตรัสว่า

ภรรยาดี ประเสริฐกว่าทับทิม สามีจะไม่ขาดกำไร

แม่ที่ดีก็ประเสริฐกว่าทับทิม ลูกจะไม่ขาดกำไร ท่านจงภูมิใจเถิดที่ลูกเกิดมา เพราะนั่นเป็น...

ลูกเป็นของขวัญอันประเสริฐจากพระเจ้าที่ได้ทรงประทานแก่เรา (สดุดี 127:3) ให้เป็นมรดกสมควรเราจะทนุถนอม จนสุดความสามารถและฝึกสอนเขาเป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นด้านเนื้อหนังและจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายวิญญาณ จะต้องฝึกสอนควบคู่กันไปตั้งแต่เยาว์วัย

จุดประสงค์และเป้าหมายในการฝึกสอนลูก

คริสตชนมีเป้าหมายอยู่ 2 อย่าง

1. เพื่อเตรียมตัวให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ให้มีความรักพระเจ้า ให้มีความคิดความเข้าใจ เยี่ยมผู้ใหญ่เพื่อให้รู้จักปรับตัวเองเข้ากับสภาวะ สิ่งแวดล้อม

2. เพื่อวางรากฐานในการรับใช้พระเจ้า และรับใช้มนุษย์ จะต้องปลูกฝังให้รู้จักยอมเคารพ ขอมเชื่อฟังผู้มีอำนาจ ผู้ใหญ่ มีความสัตย์ซื่อสุจริต มีความรัก รู้จักถ่อมตน ขอมฟัง ฯลฯ

ทั้งสองประการนี้จำเป็นมาก พ่อแม่ จะต้องฝึกสอนลูกจนเป็นนิสัย จนใช้ได้ แต่อย่าเขว้าว้าย เมื่อเด็กโตขึ้นเข้าในสังคมใดเขา จะไม่มีปัญหา และเขาจะไม่สร้างปัญหา

การฝึกฝน – สั่งสอน สุภาษิต 22:6

การฝึกสอน คือการนำคนมาถึงมาตรฐานแห่งชีวิตที่สังคมต้องการ

เราจะฝึกสอนเมื่อไร (สุภาษิต 22:6) ตั้งแต่เขว้าว้าย (ตั้งแต่แรกคลอด) การฝึกกับการสอนไม่เหมือนกัน ขอพ่อแม่จงนำมาใช้ให้ถูกต้อง พ่อ แม่ ส่วนมากต่างก็รักลูกและปรารถนาจะสั่งสอนลูกให้เป็นคนดี จึงได้บอกกล่าวสอนในสิ่งที่พ่อ-แม่เห็นว่าดี แต่ข้าพเจ้าใคร่ขอท่านผู้เป็นคุณพ่อคุณแม่ทั้งหลายคิดอีกสักหน่อยว่า ท่านได้ฝึกฝนและสนใจว่าลูกได้ปฏิบัติตามที่ท่านสอนนั้นหรือเปล่า คุณพ่อคุณแม่ส่วนมากจะเสียตรงนี้เอง

การฝึกสอน เป็นก้าวแรกที่พ่อ-แม่ จะต้องเอาใจใส่อย่างจริงจัง และเฝ้าสังเกตตลอดเวลา ลูก ๆ ได้ปฏิบัติตามไหม ถูกต้องไหม ต้องสอนลูกทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จนเคยชินเป็นนิสัย เมื่อมีการผิดพลาดควรให้อภัยและให้กำลังใจ เพื่อลูกจะได้แก้ตัวใหม่อีกที สิ่งสำคัญ พ่อ-แม่ จะต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจนเห็นว่าลูกใช้การได้

อุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ในการฝึกสอนลูก คือ บรรยากาศในครอบครัวจะมีอิทธิพลมากในการเสริมสร้างฝึกฝน

การประพฤติของ พ่อ-แม่ จะเป็นคำสอนที่ดีเยี่ยมและศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าคำสอนใด ๆ ทั้งสิ้น เช่นเด็กที่โตในครอบครัวที่ขาดความรักระหว่าง พระเจ้า พ่อ-แม่เด็กก็จะไม่มีความรัก ไม่รู้จักพระเจ้า เด็กที่โตในครอบครัวสกปรก เต็มไปด้วยความบาป ฝ่าฝืนพระคำของพระเจ้าเสมอ เด็กก็เป็นเช่นนั้นด้วย แม้จะฝึกสอนในทางที่ดีแต่เด็กก็ไม่ได้สนใจ เพราะบรรยากาศในบ้านไม่ได้อำนวยความสะดวกให้คำสอนของ พ่อ-แม่เกิดผลได้

จะเห็นได้ว่าบรรยากาศภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการเสริมสร้าง และในการฝึกอบรมลูก ท่านที่เป็นพ่อแม่ ควรสร้างบรรยากาศในครอบครัวให้เป็นแบบอย่างแก่ลูก อย่าลืมนำลูกฟังและเฝ้าดูการกระทำของท่านตลอดเวลา แล้วเมื่อเด็กได้ฟัง ได้เห็นเขาจะไม่ลืมสิ่งเหล่านั้นได้ง่าย ๆ

ตัวอย่างเด็กที่ถูก พ่อ-แม่ ฝึกสอนอย่างถูกต้องและเกิดผล

ซามูเอล เป็นเด็กซึ่งได้รับการฝึกสอนจาก พ่อ-แม่ที่รักพระเจ้า เมื่อซามูเอลไปอยู่กับเอลี ตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ แน่แน่นอนอาจมีสิ่งทดลอง ล่อใจมากมาย แม้แต่ลูกของท่านเอลีเอง ซึ่งเป็นรุ่นเดียวกันกับซามูเอล แต่ลูกของเอลีเป็นเด็กที่เลวใ้ไม่ได้ ซึ่งแตกต่างกับซามูเอลนัก ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า ซามูเอล ถูกฝึกสอนมาแต่เล็ก ๆ จนเป็นนิสัย

ฉะนั้นพระธรรม (สุภาษิต 22:6) จะสำเร็จได้ก็อยู่ที่ท่านผู้เป็น พ่อ-แม่ จะเข้าใจและเอาใจใส่ ฝึกสอนลูกอย่างเคร่งครัด เป็นแบบอย่างสร้างบรรยากาศในบ้านให้ลูกเห็นแต่สิ่งที่ดี การใช้วาจาที่สุภาพ การแสดงออกที่ถูกต้องเพราะสิ่งต่าง ๆ ที่ท่าน พ่อ-แม่ทำในวันนี้ ลูกจะนำเอาไปเป็นตัวอย่างในวันหน้า

ข้อเสนอแนะวิธีฝึกสอนลูก

พระเจ้าตรัสว่า “จงสอนถ้อยคำเหล่านี้ แก่บุตร ทั้งหลายของเจ้า เมื่อนั่งอยู่ในเรือน และเดินกลางหนทางเมื่อนอน และเมื่อลุกขึ้น จงกล่าวสั่งสอนถ้อยคำ และจงเอาถ้อยคำเหล่านี้ จารึกไว้ที่เสา ประตูเรือนและที่ประตูบ้านของเจ้า” (เฉลยธรรมบัญญัติ 11:19 และ 20) ผู้ที่เฝ้าจงทำไม่ได้แน่ ๆ และผู้ไม่รู้จักทางของพระเจ้า ไม่รักพระเจ้านี้จะทำงานนี้ไม่ได้ด้วย และบิดามารดาที่รักพระเจ้านี้จะไม่ยอมให้ผู้อื่นฝึกสอนบุตรของเขาเด็ดขาด เขาจะพยายามฝึกสอนด้วยตนเอง โดยเฉพาะเด็กที่ยังเยาว์อยู่ เพราะผู้รับจ้างไม่ใช่เป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี (บิคา) เพราะแกะนั้นไม่ใช่ของเขา (ยอห์น 10:12 และ 13)

1. **บรรยากาศในครอบครัว** เป็นการส่งเสริมบุตรได้อย่างดีที่สุด คือ พ่อ-แม่ จะต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนพระบิดา เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระบุตรและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับลูกอย่างยุติธรรม ด้วยอย่าให้มีลูกรักลูกชัง

2. **การรักลูกมิใช่การตามใจลูกทุกอย่าง** การรักลูกคือ จะต้องเสริมสร้าง สวัสดิภาพในชีวิต ให้เขาดีขึ้นโดยการฝึกฝน จนเป็นนิสัย

3. **ต้องสัตย์ซื่อ** ยุติธรรม ไม่เลือกที่รักที่ชัง

4. **ให้เขารู้ว่า** เขาจะไม่ได้สิ่งของ ที่เขาต้องการง่าย ๆ โดยไม่กระทำความดี คือ บางคนขู่บังคับ พ่อ-แม่ เพื่อเขาจะได้ของมา เช่น การร้องไห้ การไม่ทานข้าว ฯลฯ

5. พยายามฝึกสอนสิ่งในทางของพระเจ้า ทีละเล็กละน้อย จนจำได้ และเป็นนิสัย

6. **ต้องรู้แน่ว่า** สิ่งที่ให้ลูกทำนั้น เขาจะทำได้ และ ให้โอกาสแก่ลูกที่จะได้ถาม เมื่อนั้นจงอธิบาย ให้เขาเข้าใจอย่าปิดบัง

7. **ต้องฝึกสอนให้เข้มงวด** และต้องรู้ด้วยว่า ร่างกายของลูกและสมอง รับได้

8. **จงจัดหาทางพักผ่อน** หย่อนอารมณ์ แก่ลูกทั้งทางกายและใจ

9. จงเอาใจใส่ ตรวจสอบว่า เขาทำตามสิ่งที่สั่งถูกต้องเรียบร้อยไหมๆ จงฝึกให้เขาทำงานเป็นนิสัย
10. จงพยายามเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูก อย่าโกหก หลอกลวง และจงรักษาสัญญา

ข้อห้ามการฝึกสอนบางอย่าง

1. อย่าทำผิด เช่น โกหก ลักขโมย
2. อย่าทำสิ่งอันตราย เช่น เล่นของที่มีอันตรายถึงชีวิตคบเพื่อนที่ไม่ดี พุดไม่สุภาพ พุดไม่ดี ฯลฯ
3. อย่าให้สิ่งของที่เกินกำลัง ทุนทรัพย์ แก่ลูก หรือ สิ่งที่เกินความสามารถของพ่อ-แม่

การทำโทษ

การทำโทษเป็นวิธีสุดท้ายในการฝึกสอนลูก จะทำได้ก็เมื่อชี้แจง ให้เด็กเข้าใจเสียก่อน ว่าเขาทำผิดอะไรและสมควรที่จะได้รับโทษไหม...

1. ไม่ควรทำโทษเด็กโดยวิธีต่อไปนี้

- 1.1 ทำโทษโดยวิธีธรรมชาติ โดยการปล่อยให้ธรรมชาติลงโทษเอง เช่น ตกที่สูง ไฟไหม้ ฯลฯ
- 1.2 ไม่ควรบังคับให้รับผิด โดยลูกไม่ยอมรับผิดด้วยจริงใจ จะเป็นการบังคับลูกให้กล่าวเท็จ
- 1.3 อย่าทำโทษด้วยความโกรธ แต่จงแสดงให้เห็นว่าเพราะรักเขา ต้องการให้เขากลับใจเชื่อฟัง
- 1.4 อย่าทำโทษแบบขู่ หรือทำสัญญา แต่ พ่อ-แม่ไม่ทำตามสัญญานั้น
- 1.5 อย่าทำโทษโดยบังคับให้ทำงาน
- 1.6 อย่าลงโทษโดยบังคับให้เข้าร่วมประชุมพิเศษ

ถ้าจำเป็นจะลงโทษขอแนะนำ ดังต่อไปนี้

1. การเมียนตี หากจำเป็นต้องทำ ควรทำด้วยความรัก
  2. การลงโทษโดยการแยกออกจากเพื่อน ให้อยู่ตามลำพังต่างหาก
  3. ทำโทษโดยการตัดสิทธิบางอย่าง (ใช้กับลูกโตพอเข้าใจได้) หรืองดเว้นอาหารที่เขาชอบ
  4. การชดใช้ ถ้าลูกบางคนไม่เชื่อฟังเกรง ทำลายของ จงลงโทษให้เขาชดใช้ หรือซ่อมแซมใหม่
- ... การลงโทษ ถ้าเราทำไม่ถูกวิธี ก็จะทำให้เด็กยิ่งดื้อ หรือขาดความเชื่อถือ จงอย่าให้เด็กเข้าใจว่าถูกทำโทษเพราะเกลียดชัง...เอเมน.

บทกลอนสอนใจศรีภรรยา

ศรีภรรยามีค่ากว่าพลอยเพชร

แสนวิเศษหายากมากคุณค่า
สามีไว้วางใจให้เมตตา
วันเวลาผ่านไปไม่ยากจน
ตราบชีวิตเธอยังมีอยู่
เธอเคียงคู่เรื่อยไปไม่พร่าบ่น
เธอรักดีต่อเขาเท่ากมล
ไม่มีกมลอุบายให้ร้ายเลย
เธอยุ่งกับปั่นฝ้ายและทอผ้า
รู้รักษาบ้านเรือนไม่เชือนเฉย
หาอาหารถนอมไกลด้วยคุ่นเคย
จะเปรียบเปรยเป็นแม่ค้าชาวทะเล
เธอตื่นขึ้นตรวจตราก่อนฟ้าสาง
อาหารต่างเสร็จปล้นไม่หันเห
เพื่อครอบครัวชื่นชมสมคะเน
งานจำเจสั่งให้บ่าวไพร่ทำ
เธอซื้อหาที่ดินถวิลคิด
จะผลิตถุงน่องไรให้คลาคล่า
ช่วยครอบครัวแก้กฏลิจหนุนนำ
เต็มใจทำทุกทางเป็นอย่างดี
เธอทำงานทั่วถ้วนล้วนมีค่า
ใช้เวลาฝึกคืบค่อนกินที่
ควรพักผ่อนหย่อนใจให้แรงมี
กลับอยู่ที่เครื่องทอกรอด้ายพัน
เธอบั่นด้ายทอผ้าเอามาใช้
คนเชื่องใจเธอช่วยด้วยแข็งขัน
เธอไม่ต้องทุกข์ร้อนนอนหนาวปล้น
ครอบครัวครันครบผ้ามาคลุมกาย

เธอทำผ้าปูที่นอนสีอ่อนสวย
แต่งกายด้วยผ้าดีที่ทอง่าย
ใครก็รู้ว่าสามีเป็นเจ้านาย
เขาเป็นชายคนหนึ่งซึ่งสำคัญ
เธอเย็บผ้าเข็มขัดจัดทำขาย
เธอไม่อายเข็มแข็งแรงจิตมัน
เธอเป็นที่นับถือล่ำลือกัน
เธอปากบ่นอนาคตเธอคงงาม
เธอพูดจาหลักแหลมแกลมอ่อนหวาน
วุ่นทำงานยุ่งไขไร้เกินใครห้าม
เอาใจใส่ครอบครัวทุกยาม
มิให้ความขัดสนมาลเยือน
บุตรหญิงชายทั้งมวลล้วนน่ารัก
ต่างรู้จักกตัญญูมิรู้เลยเดือน
เธอเป็นยอดภรรยาที่ดีเยี่ยม
หาใครเทียมเทียบเท่าเจ้าจอมขวัญ
อันความงามไขยีนยาวนานวัน
ต้องมีอันสูญหายมลายลง
แต่สตรีที่เก่งขำเกรงพระ
ไม่เลยละเคารพพนบสูงส่ง
จงยกย่องสรรเสริญความมั่นคง
เกียรติดำรงชนรับนับถือเธอ
หญิงฉลาดอาจทำให้ในครอบครัว
จะตั้งตัวมั่นคงยืนยงได้
ความโง่เขลาขาดกลัวอ่อนหัวใจ
ทำลายให้พินาศลงเป็นผงคลี
จงซื้อสัตย์นั่นคือเกรงขำเษงพระ
การเลยละนับถือไปไม่ควรถี
คนฉลาดอาจรอดตนผลวจี

คน โง่มีถ้อยคำโทยทัศน์
ถ้าที่ควายไถเอาปลูกข้าวมาก
ควายหายากปลูกข้าวน้อยถอยลงมา
พยานชื้อถือพูดจริงสิ่งสำคัญ
พูดคนนั้นเชื่อไม่ได้อย่าไว้วาง
คนทะนงหลงตน 'ไซร์' ไม่ฉลาด
คนเปรื่องปราดเรียนรู้ง่ายไม่มีสร้าง
จงอยู่ห่างคน โง่กว่าปัญญาจาง
ไม่มีทางสอนอะไรได้เลย
เพราะเหตุใดคนฉลาดเปรื่องปราดเล่า
ก็เพราะเขารู้เท่าทัน
เพราะเหตุคน โง่เง่าเขลาเหมือนเคย
คิดเกินเลยว่าเขาู้เท่าทัน
คนชั่วไม่อยากทราบบาปแค่ไหน
คนดี 'ไซร์' หวังพ้นบาปปลดสาปสรรพ์
เจ้ากำหนดความสดชื่นขมชื่นครัน
ใครแบ่งปันเอาไปนั้นไม่มี
บ้านคนดีมีหลักฐานมั่นคงทั่ว
บ้านคนชั่วถูกทำลายกลายป่นปี้
ทางที่คิดถูกแท้แน่ฤดี
อาจเป็นที่ชักนำสู่ความตาย
เสียงหัวเราะอาจลบลบเศร้าสร้อย
หรือปีครอยระทมตรมสลาย
เมื่อความสุขหมดเลือนค่อยเคลื่อนคลาย
ความทุกข์กายใจคงงอยู่ยืน
คนชั่วรับตอบแทนแน่สาแก่ใจ
คนดีได้บำเหน็จเสร็จกิจขึ้น
คนชั่วเชื่อทุกอย่างไปไม่คลายคืน
ฉลาดฝืนทำสิ่งใดใจระวัง

คนฉลาดปลื้กต่นพ่นทุกขั้ยาก
คน โง่มากประมาทกิจจนผิดหวัง
คนโทโสเร่งทำสิ่ง โง่จริงจัง
ฉลาดยังรู้้งคนอดทนครัน
คน โง่รับสิ่ง โง่มสมความเขลา
ฉลาดเอาความรู้เป็นเช่นของขวัญ
คนชั่วกราบคนดียังวิงวอนปล้น
พริ้งจ่านรรจ์ร้องขอเมตตา
คนยากจนเข็ญใจไว้คนชอบ
คนรวยรอบเพื่อนพร้อมยอมไฝ่หา
อยากสุขสันพบคนไว้ให้กรุณา
อันวาจาเหมือนหยันนั้นบาปเกิน
ถ้าหากเจ้าทำดีมีสุกใส
เขาไว้ใจยกย่องซ้องสรรเสริญ
ถ้าทำชั่วกลัวบาปหยาบเผชิญ
เจ้าละเมินทำผิดไปใหญ่ฉกรรจ์
จงกอบปรกจิพอเพียงเลี้ยงชีพตน
นั่งคุยทนจะลำบากยากมหันต์
คนฉลาดรับเงินทองของรางวัล
เขารู้ทันความ โง่เง่าเพราะเขาเอง
พยานกล่าวความจริงยั้งครวญคิด
ช่วยชีวิตชน ไม่ให้ใครข่มเหง
เมื่อพูดปลดคนพิสุทธิรู้ดหวั่นเกรง
จงยำเียงโทษทัณฑ์ปล้นตามมา
ศาสนาแท้จริงนั้นก่อนั้นใจ
และปลอดภัยพ้นพาลสิ้นปัญหา
แก่ผู้เชื่อคงมั่นตามมรรคา
และบรรดาครอบครัวทั่วทุกคน
เจ้าอยากปลื้กหลีกกายพ้นตายหรือ

จงยึดถือศาสนาพาเกิดผล
ศาสนาแท้คุณธรรมน้ำนํ้ากมล
เลี้ยงชีพชนหล่อร้อนสดชื่นมาน
คนมากใหม่ในปกครองของกษัตริย์
เป็นเครื่องวัดเดชราชามหาศาล
ถ้าพลเมือง ไม่มีมิเป็นการ
กษัตริย์หาญครองเมืองไซรัคังไม่มี
คนเสี้ยมสงบตนเป็นคนฉลาด
โมโหกราดเห็นความเขลาเข้าเต็มที
ใจสงบสุภาพใสร่างกายดี
อิจฉามีเหมือนโรคเกาะเกาะกินคน
เมื่อกดขี่คนจนทนทุกข์สิ้น
เหมือนคูหมั่นพระผู้สร้างร่างเริ่มต้น
เมื่อแสดงความปราณีผู้ที่จน
นับว่าตนยกย่องพระไม่ละวาง
เมื่อคนชั่วชอบทำชั่วเรื่องชั่ว
พินาศทั่วมาสู่ผู้มีสร้าง
ความซื่อสัตย์ของคนดีไม่มีจาง
เป็นเกราะกางปกป้องกันผองภัย
สติปัญญาคนฉลาดอาจอยู่ซิด
ในความคิดผุดผ่องสมองใส
คนโง่อาจฉลาดเขลาไม่เข้าใจ
หาไม่รู้ไม่เรื่องปัญญาพาเจริญ
ความชอบธรรมล้ำเลิศประเสริฐนัก
ชาตินั้นจักยิ่งใหญ่ได้สรรเสริญ
แต่ความบาปหารบร้ายกรายพิษ
ชาติยับเยินอับอายขายหน้าตา
กษัตริย์ทรงพอพระทัยในผลงาน
ข้าราชการที่สามารถท่านปรารถนา

แต่จะทรงลงโทษโกรธบรรดา

ผู้นำซึ่งพลาดหวังยังพระองค์....

ก่อนจากข้าพเจ้าย้ำอีกว่า “สิ่งทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้เขียนลงตามสติปัญญาที่พระเจ้าประทานให้ จะไม่เป็นเรื่องยากเลยที่จะนำไปปฏิบัติ เพียงแต่ท่านพี่น้องสตรีทั้งหลายผู้หวั่นไหว ขอมถ่อมใจลงรับฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้าจงมั่นใจเถิดว่าท่านทำทุกสิ่งได้ โดยพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชูกำลังท่าน” (ฟิลิปปี 4:15-16)”

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องตามพระสัญญาของพระองค์”

สามิ ศรี ภรรยา

คุณยายอ่อนลี ลำภา

ผู้เขียน

ออกแบบ และจัดทำโดย รจนา

คณะกรรมการเยาวชนคริสเตียน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บรรณาธิการ และผู้โฆษณา

พิมพ์ที่ รุ่งศิลป์การพิมพ์ 4/19 ถ.สรรพสิทธิ์ อ.เมือง จ.อุบลฯ
นายสมพงษ์ สิทธิไชยากุล ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา